

כיום "מכניסים לנו את ההתקשרות לתוך הפה" – רק לפצות פה בתורתו והוראותיו של נשיא הדור, וכל ענייני העולם באים מאליהם ומתבטלים בתוך האור הגדול. כפי שהרבי ציין מספר פעמים בשיחות מאותה תקופה, העולם כבר מוכן, ומי שמוכן להכיר בעובדה זו, רואה הצלחה בעבודת השליחות שלו למעלה מכל מדידה והגבלה

התעוררות כללית

ללימוד תורת הנשיא וקיום הוראותיו ומבצעיו; כעת יש "להקדיש את הכל" – למצוא בכל דבר את הכוונה והמעשה המשייכים אותו לנשיא הדור.

ולשם כך אין צורך ללכת בגדולות ונפלאות. בתקופה זו מקבל כל אחד את הכוחות "להחיות עם רב", וממנו מבקשים רק "פתחו לי כחודו של מחט". בשיחה האמורה על הרב העכט, התעכב הרבי גם על שם משפחתו, שהוא כשמו של דג טהור טורף; וציין בהקשר לכך אשר "טבעו של דג זה, שפיו פתוח, והדגים הקטנים נכנסים (מאליהם) לתוך פיו".

אפשר לומר כי כיום "מכניסים לנו את ההתקשרות לתוך הפה" – רק לפצות פה בתורתו והוראותיו של נשיא הדור, וכל ענייני העולם באים מאליהם ומתבטלים בתוך האור הגדול. כפי שהרבי ציין מספר פעמים בשיחות מאותה תקופה, העולם כבר מוכן, ומי שמוכן להכיר בעובדה זו, רואה הצלחה בעבודת השליחות שלו למעלה מכל מדידה והגבלה.

הרבי מוסיף ומגלה, כיצד אכן לגרום ליהודי נוסף "להכנס לתוך הפה" – "באופן של "אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה". . . שבאופן כזה צריכה להיות עבודת כל אחד ואחד מישראל".

עבודת הפצת המעיינות של נשיא הדור, המאפיין המובהק שלה הוא דרכי נועם ודרכי שלום, אחדות אמיתית והתמסרות לכל יהודי באשר הוא. בקשר לדג "העכט" – זאב-הים – מעיר בשיחה, כפי שהובא קודם, שהדגים באים מאליהם לתוך פיו "ובמילא אין בו טבע האכזריות דבעלי חיים **טורפים** שנאסרו באכילה". גם כאשר צריך "לטרוף", לפעול בתוקף וביד רמה, אין צורך גם ללעוס ולחטוף, אלא להסתפק בצורה מעודנת יותר, המאפשרת התחברות והתמזגות עם יהודי נוסף, ולא חלילה להיפך.

יש לנו את הכלים, את הכוחות ואת האפשרויות העצומות – נציל אותם בימי סגולה אלה!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ע ל טיבן ואופיין של ההכנות הנדרשות מאיתנו לקראת יו"ד שבט בשנת המאה הולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א – ניתן ללמוד מהמנה השבועית של ההתקשרות ב"דבר מלכות", משיחת שבת פרשת וארא תשנ"ב. אילו זכינו היינו צריכים – ומרגישים זכות – להתוועד על כל שורה בשיחה זו, אשר על משקל המאמר של אדמו"ר הזקן הנודע בשמו "דער פרומער וארא", אפשר לכנות אותה "דער התקשרות וארא" – על היותה מלאה וגדושה בענייני התקשרות וביטול לנשיא הדור, בביטויים שמיימים ומופלאים.

ראשית, את **זמנה** של התוועדות זו, בתאריך כ"ח טבת, קישר הרבי ל"יום הולדת של אמי מורתי ע"ה, ששמה תנה... שסיום וחותרם תפלתה וזיתן עוז למלכו וירם קרן משיחו". ובהערה נוספת הרבי אף מקשר זאת לקביעות של ערב שבת ביום ז"ך בחודש.

ההתוועדות בכללה הוקדשה להיותה שבת ממנו מתברך חודש שבט, חודש ההילולא והנשיאות, כאשר הרבי מפרט ומרחיב על ההוספה בעבודת ההתקשרות בימים אלה. גם חלקה השני של ההתוועדות, שהוקדש לפטירתו של השליח הרב משה יצחק העכט ע"ה, העלה על נס את עבודת השליחות שלו ב"מרץ חיות ושמחה", מבלי לנוח על זרי הדפנה עד יומו האחרון ממש.

לקראת סיום השיחה הראשונה אמר הרבי, ויובא להלן מההנחה הלא-מוגהת:

ובענין זה (שכל יהודי נקרא יעקב וישראל) מיתוסף במיוחד ע"י הקשר והביטול הגמור לנשיא דורנו, ועד לאופן ש"הנשיא הוא הכל", היינו, שענינו של הנשיא (יעקב וישראל) נמשך וחודר ב"הכל", בכל עניניו, שזה נעשה ע"י שהוא מקדיש את "הכל", את כל אשר לו, "בכל מכל כל", ובשעת מעשה כוונתו – לנשיא-הדור ("ער הָאָט אין זיגען נשיא דורנו") שאו "הכל" שייך ליעקב וישראל!

ומזה מובן גם גודל ההתעוררות שלו, בשעת עצם ההחלטה בענין זה!

בשנת המאה, נדרשת מכל אחד ואחד התעוררות כללית, שתקיף את כל מציאותו ויישותו. מעתה אין להסתפק בקביעות עתים